

Seurakuntapuutarhurit ry:n hallitus on antanut vireillä olevasta seurakuntien rakennemuutoksen ohjausryhmän raportista alla olevan lausunnon. Lausunnosta julkaistiin lyhennelmä 19.4.2012 ilmestyneessä Kotimaa-lehdessä.

SEURAKUNTAPUUTARHURIT RY

11.4.2012

Kirkkohallitus

Satamakatu 11

PL 185, 00161 Helsinki

LAUSUNTO SEURAKUNTIEN RAKENNUMUUTOKSEN OHJAUSRYHMÄN RAPORTISTA

Kirkkohallituksen nimeämä Seurakuntien rakennemuutoksen ohjausryhmä on loppuraportissaan esittänyt kolme seurakuntien rakennevaihtoehtoa:

- Seurakuntarakenteissa seurataan edelleen kuntarakenteiden kehittymistä.
- Kehitetään kirkon rakennetta uuden, ns. rovastikunta-rakennemallin mukaisesti.
- Kehitetään kirkon rakennetta uuden, ns. hiippakunta-rakennemallin mukaisesti.

Suosittelavaksi rakennemalliksi ohjausryhmä on esittänyt rovastikuntamallia.

Kirkon tämän hetkinen asema yhteiskunnassa, kuntarakenteen muutokset sekä seurakuntien taloudellinen tilanne edellyttävät rakenteellisia muutoksia kirkon sisällä. Tämän vuoksi Seurakuntapuutarhurit ry:n mielestä on hyvä, että erilaisia vaihtoehtoja selvitetään.

Seurakuntapuutarhurit ry on ammatillinen edunvalvontayhdistys ja se edustaa merkittävää osaa seurakuntien ja seurakuntayhtymien hautaustoimen vastaavista viranhaltijoista sekä työnjohdosta. Seurakuntapuutarhurit ry:n hallitus pitää seurakuntien rakennemuutosasiaa niin merkittävänä, että on päättänyt antaa lausunnon ohjausryhmän raportista.

Rakennemuutoksen ohjausryhmän raportissa huomiota kiinnittää se, että kirkon merkittävimmän yhteiskunnallisen ja hautausoimilakiin perustuvan tehtävän, hautausoimen, hoitamista ja sen merkitystä koko kirkon osalta tai sen organisointia, ei eri rakennemalleissa ole juurikaan mietitty. Raportista saa sen vahvan mielikuvan, että hautausoimi, etenkin hiippakuntamallissa on sulautettu osaksi kiinteistötointa. Tässä Seurakuntapuutarhurit ry ei voi yhtyä ohjausryhmän kantaan.

Hautausoimen hoitaminen on tutkimusten perusteella yksi merkittävimmistä kirkkoon kuulumisen syistä. Hautausoimilain perusteissa on mainittu valtion osallistuminen hautausoimen rahoitukseen. Tällä hetkellä rahoitus tapahtuu yhteisöveron muodossa. Loput hautausoimesta aiheutuvat kustannukset on mahdollista kattaa omaisilta perittävillä palvelumaksuilla. Mikäli hautausoimi olisi jatkossa osa kiinteistötoimea, tämä todennäköisesti nykyisellä rahoitusmallilla tietäisi hautausoimen taloudellisten resurssien heikkenemistä sekä palvelutason ja hautausmaiden hoitotason laskua. Tällä taas olisi tutkimusten perusteella merkityksensä kirkon jäsenmäärään.

Seurakuntapuutarhurit ry:n mielestä sekä rovastikunta- että hiippakuntamallissa tulee johtoryhmässä ehdottomasti olla hautausoimesta vastaava viranhaltija. Hänen puuttumisensa, huomioiden tehtävän yhteiskunnallinen ja seurakunnallinen merkittävyys ja sen hoidossa vaadittava erikoisosaaminen, olisi kummallista.

Seurakuntapuutarhurit ry esittää huolestuneisuutensa myös siitä, että ohjausryhmän raportista ei ole pyydetty lausuntoa työntekijäjärjestöiltä eikä ohjausryhmässä ole ollut työntekijäjärjestöjen edustajaa. Rakennemuutoshanke vaikuttaa kuitenkin olennaisesti eri henkilöstöryhmien asemaan.

Seurakuntapuutarhurit ry kiinnittää huomiota myös siihen, että ohjausryhmän esittämässä rovastikuntamallissa lääninrovastin rooli on nykyiseen verrattuna korostettu ja hän toimisi koko rovastikunnan yhteisen työn henkilöstön esimiehenä. Pappiskoulutus nykyisellään painottuu seurakunnan hengellisen työn johtamiseen eikä siten anna riittäviä valmiuksia laajoista, erityistä asiantuntijuutta vaativista

osakokonaisuuksista rakentuvien toimintakokonaisuuksien hallintaan. Hyvältä johtajalta ja esimieheltä lähtökohtaisesti edellytetään johtamansa alueen hyvää tuntemusta.

Seurakuntapuutarhurit ry:n mielestä seurakuntien yhdistyminen on väistämätöntä eikä uusien seurakuntien tai seurakuntayhtymien rajojen tarvitsisi välttämättä noudattaa kuntarajoja. Seurakuntapuutarhurit ry ei näe selkeää eroa ja hyötyä esitetyn rovastikuntamallin ja nykyisen seurakuntayhtymämallin välillä. Nopeimmin, ilman uusien organisaatiomallien luontia, eteenpäin päästäisiin nykyistä seurakuntayhtymämallia kehittämällä. Mikäli hallintoa haluttaisiin keventää uudistuksen yhteydessä, yhden seurakunnan malli olisi selkein. Samalla se olisi mahdollista rakentaa organisaatioltaan selvästi keveämmäksi ja joustavammaksi, kuin ohjausryhmän esittämissä rovastikunta- ja hiippakuntamalleissa. Vastaavien uusien, isojen seurakuntien syntyisestä ja toiminnasta on jo olemassa hyviä esimerkkejä esimerkiksi Salon seudulla.

Vaasassa 11.4.2012

Seurakuntapuutarhurit ry

Pekka Mäkinen

Markku Husso

puheenjohtaja

sihteeri